

club

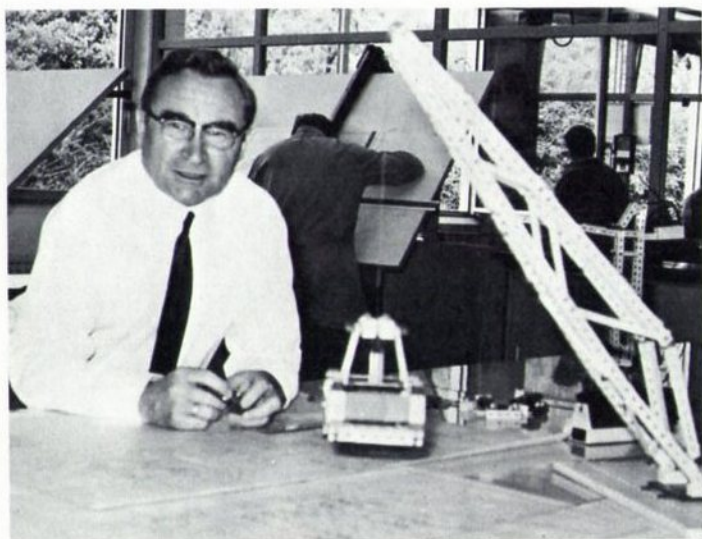
Mededelingen voor de leden van de
fischertechnik-Club

Voorwoord

Ook hebben jullie daarmee de mogelijkheid, samen met je grote bouwdozen heel wat technische functies en modellen nog natuurgetrouwer en juister op schaal in elkaar te zetten. Stel je maar eens voor, hoe leuk het is, als je nu met je grote auto-transporteur „mini-wagens" gaat vervoeren! Jullie speelgoed-handelaar — en daar ga je natuurlijk direct naar toe — zal je alle „Vorbereidingsdozen" (Beginndoos) laten zien.

Hier zijn ze:

Fischertechnik 25 v,
Fischertechnik 50 v en
Fischertechnik 100 v.
De Fischertechnik 25 v heb je al voor zowat een tientje. Tot slot: Veel plezier met Fischertechnik!
Jullie

Hans J. Müller

Hier weer het „Nieuws van Fischertechnik"!

Jullie verheugen je nu al een beetje op de komst van de goede Sint en dan wat later op het Kerstfeest met zijn heerlijke wintervacantie. En wij zijn blij, dat we nu ook de kleinere jongens en meisjes van dienst kunnen zijn, want er is nu een voorbereidingsdoos (Beginndoos) voor kinderen van 4 jaar.

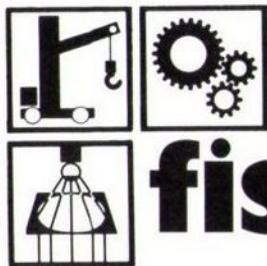
Je broertjes en zusjes kunnen nu spelen en bouwen met de ft-bouwdoos, die helemaal voor hun is opgezet en bedoeld.

Behalve heel wat andere onderdelen zijn er nu nieuwe kleine grondplaten en nieuwe wielletjes, die tegelijk ook hun eigen as bij zich hebben. Met gemakkelijke handgrepen kunnen prachtig-mooie voertuigen, minikranen en interieurs voor poppenhuizen worden gebouwd.

EN IETS HÉÉL BELANGRIJKS:

Alle nieuwe onderdelen kunnen jullie met de bouw-elementen van je eerdere bouwdozen tot nog prachtiger constructies combineren.

fischertechnik Clubblad
Uitgever:
Fischer-Werke,
7241 Tumlingen.
Redactie: Rolf Wüst.
Vormgeving:
Werbeagentur Vögele,
7230 Schramberg.
Druk:
Augsburger Druck- und
Verlagshaus GmbH

Nieuws van fischertechnik

Eindelijk is er nu een uitbreiding van het fischertechnik-systeem gekomen, bestemd is voor jongens en meisjes van zowat 4 jaar oud. Het zijn de fischertechnik-bouwdozen voor beginners. Voor spelletjes met een groepje kinderen, of samen met je vrienden en vooral ook voor de kleuterschool hebben we voor het eerst een supergrote bouwdoos samengesteld, die alle onderdelen van vier 100 v dozen bevat, het is de ft-1000 v. Het werk- en speelprogramma voor de doos fischertechnik voor beginners is opzettelijk geschikt ervoor gemaakt, dat de bouwdelen door kleine meisjes die nog niet zo sterk zijn kunnen worden aan elkaar geklemd of

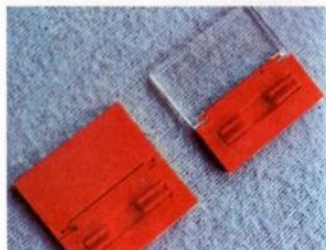
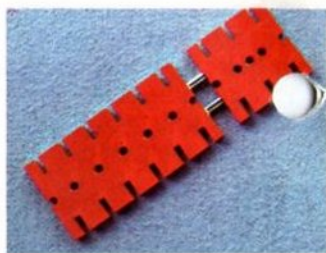
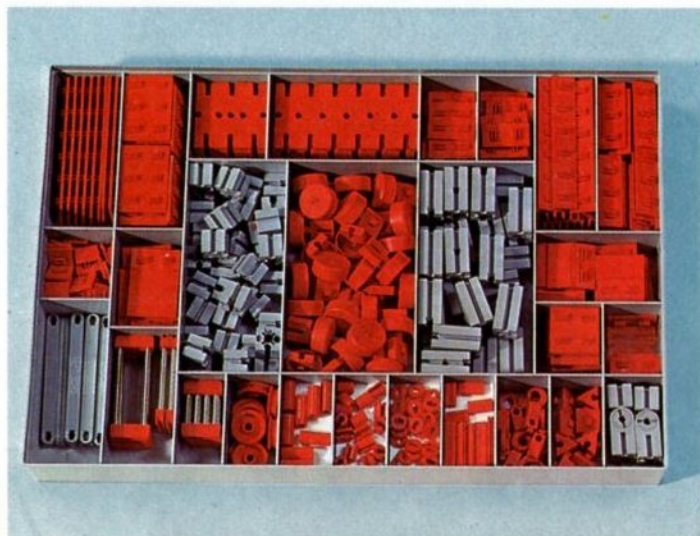

geschoven. Wielen, met hun as uit één stuk, kleinere grondplaten in de formaten 90 x 45 mm en 45 x 45 mm, en ook doorzichtige onderdelen, zoals tuimelramen met rode kozijnen, zijn de bijzonderheden van de nieuwe dozen voor beginners.

Van alles kun je ermee in elkaar knutselen: een kruiwagen, een wip, een jeep, een benzinepomp, een schommel en een locomotief, 'n takelwagen en 'n vliegtuig, en nog véél meer.

Natuurlijk is het bouwprogramma voor de beginners afgestemd op het gehele fischertechnik-systeem.

Voor ongeveer één tientje is de doos 25 v eigenlijk wel het meest ideale geschenk voor wie de doos ft-50 v (ca f 15,—) al bezit. De doos ft-100 v, voor ca f 26,—, ontsluit voor alle kinderen de bonte, wijde wereld van het spel.

De nieuwe Experimenteer en modellenboeken

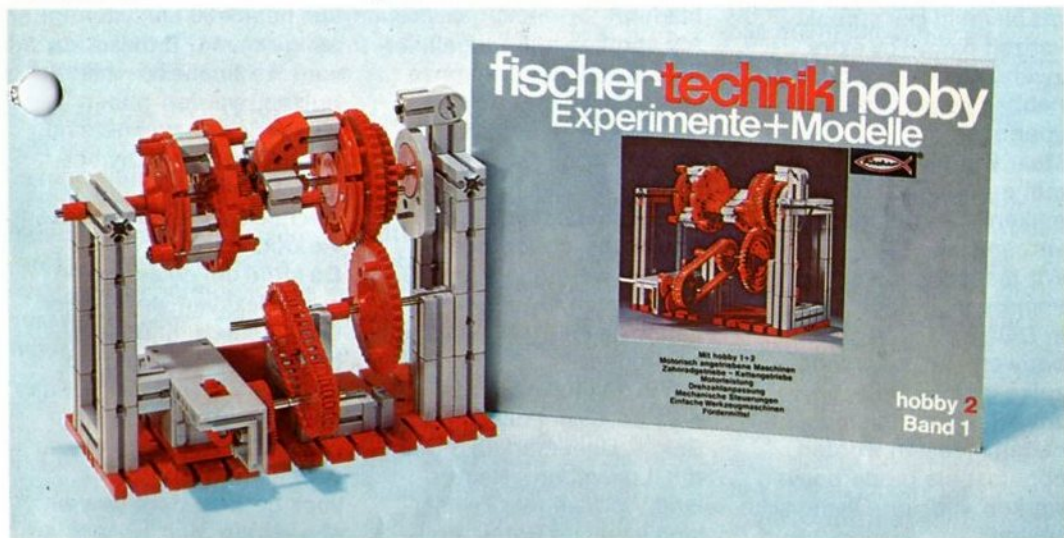
In de laatste clubbladen hebben we je laten kennismaken met de boekenserie van onze fischertechnik-hobby. Deel 1-1 is er voor de bezitters van de hobby 1-bouwdoos, deel 3-1 en 3-2 voor de Electro-mechanica-bouwdoos hobby 3 en deel 4-1 is bestemd voor de Electronica-bouwdoos hobby 4. In het nieuwe deel 2-1 zijn aan de hand van méér dan 30 praktijkmodellen uit de drijfwerktechniek, de voertuig- en de machinebouw algemeen interessante onderwerpen in eenvoudig verstaanbare vorm behandeld.

Voorbeelden uit de inhoud: Tafelventilator – loopwerk met seconden- en minutenwijzer – schakelkast zonder en mét achteruitversnelling – tandradbaan – hijsapparaat – roerwerk – planeettandwielen – drijfwerk met differentiaal-tandwielen en nog vele andere projecten. Deze modellen kun je ook bouwen, als je de overeenkomstig grote dozen uit de speel-serie hebt en je de nog ontbrekende onderdelen uit de Service-does koopt.

Deel 2-3 richt zich tot de gevorderden en de heel

preciezen, die alles heel nauwkeurig willen weten. Zo komt men aan de hand van heel eenvoudige modellen bijvoorbeeld ervan op de hoogte, wat voor problemen er komen kijken bij de automotor, de werking van de kleppen en de krachtoverbrenging tussen motor en aandrijfwielen en men leert op wélke wijze deze problemen worden opgelost.

Dit deel heeft aan de technisch-gevorderden ook dán nog veel bieden, wanneer men over de daarin gestrooide wiskundige formules heenleest.

De internationale Fischer-Olympiade 1972

In vorige afleveringen van ons clubblad hebben wij reeds verschillende malen geschreven over andere produkten van de Fischer-fabrieken, o. a. de wereldbekende Nylonpluggen. Hier besteden wij aandacht aan onze bevestigingsconstructies. Deze worden geplaatst in een voor-geboord gat en komen dan, door middel van een schroef die naar binnen wordt gedraaid, muurvast te zitten (principe van de keilbout). En of het nu gaat om het ophangen van een schilderij of om het onbeweeglijk vastzetten van een trillende draaibank, dit is de oplossing voor alle problemen! Het spreekt vanzelf dat wij by extra zware belastingen gezorgd hebben voor speciale uitvoeringen.

Maar wat heeft dit alles met een Olympiade te maken? Daar is toch geen verband mee?

Wij menen van wel: Immers, nog nooit was er in Duitsland zo'n gigantisch bouwproject, waarvoor zulke ingewikkelde en zoveel constructiemoeilikheden moesten worden opgelost als bij de bouwwerken voor de Olympische spelen.

Of het nu was voor het zeilcentrum in Kiel, voor het Olympisch Stadion in München of voor de roeibaan in Augsburg, overal zochten technici en arbeiders naar de meest ideale materialen voor de meest uiteenlopende problemen op het gebied van constructie en bevestiging.

En overal waren onze produkten in grote hoeveelheden bij de hand. Met trots en vreugde signaleren wij hier het succes van onze produkten. Onze klanten, voornamelijk handelaren en werklieden, hielden wij op de hoogte door middel van speciale folders en advertenties in vakbladen.

Als apotheose en tegelijkertijd als afsluiting van onze campagne, maar ook als een kleine tegenprestatie van de Fischerfabrieken aan de handel en de arbeiders, voor de sinds jaren bestaande goede betrekkingen, werd op 25 juni 1972 in München, de internationale Fischer Olympiade gehouden.

Om in de finale 15 arbeiders en 15 detaillisten uit België, Denemarken, Frankrijk, Luxemburg, Nederland, Noorwegen, Zwitserland en uit de Bondsrepu-

bliek tegen elkaar uit te kunnen laten komen, werden eerst in de bovengenoemde landen aan de handelaren en werklieden wedstrijdformulieren uitgedeeld.

De vijf meest interessante voorbeelden van bevestigingsconstructies die voor de bouwwerken bij de Olympische spelen werden toegepast, werden weergegeven en men moest op een deelnemersformulier de belangrijkste eisen, waaraan deze constructies moesten voldoen, aankruisen.

Er kwamen ongeveer 15.000 inzendingen binnen en hieruit werden door middel van het lot 30 finalisten aangewezen. Behalve de voor de finale beschikbare prijzen, werden onder de overige deelnemers nog honderd gouden Olympische munten en vijftig Fischertechniek-bouwdozen verloot.

De strijd om de eer en de medailles van de Fischer Olympiade is inmiddels beslist. Bij de finale op 25 juni 1972 in hotel Holiday Inn te München, kon Artur Fischer 6 medailles (zowel voor de handelaren als voor de arbeiders was er een eerste, een tweede en

derde prijs) voor uitstekende prestaties en werkelijk olympisch-sportieve geest, uitreiken. De begroeting van de finalisten vond plaats op 24 juni, 's middags, met een speciaal voor deze wedstrijd gecreëerde Olympiadecocktail in het draaiende restaurant van de Olympische toren. Artur Fischer

de reusachtige bouwwerken aan de voet van de uitkijktoren.

Ook bleek de voor München zo typische gemoedelijke sfeer bij het hierop aansluitende avondprogramma, in typisch traditionele Beierse gelegenheden, bij te dragen tot de verbroedering. Nadat men op deze manier door de levenskunst van

door de blaaskapel met een unieke variatie op de Olympische Fanfare.

Onder applaus van de ongeveer 170 genodigden kwamen de finalisten binnen, officieel uitgerust met een bordje waarop de naam van het land, in sportkledij en natuurlijk ook met rugnummer.

Na een hartelijke en korte begroeting, het voorstellen van de jury en het geven van de wedstrijdopdrachten in drie talen, nam showmaster Maxl Graf de leiding van de spelen op zich. Met opvallende slagvaardigheid en zeer toepasselijke grapjes zette hij zowel het publiek als de spelers aan om in een amusante sfeer te strijden om de eer en tegelijkertijd zijn goed humeur te bewaren.

De in Tumlingen uitgeprobeerde tijden die men waarschijnlijk voor de eerste opgave nodig zou hebben (het ophangen van een kastje met spiegel) bleken beslist niet geschikt om records te bereiken. Bijna alle deelnemers bleven beneden de gemiddelde verwachte toptijd.

Nu men eenmaal zo goed op gang was, werd ook opgave twee geklaard. De keilbout moest in een stuk beton worden bevestigd. Vervolgens werd zowel de plug als de bout er met een speciaal apparaat uitgetrokken. Een klok op dit toestel gaf aan welke kracht hiervoor nodig was. Hoe meer kracht benodigd was, des te hoger was het aantal punten. Ook opgave drie, het aanbrengen

Het ophangen van een kastje met spiegel. Het is de helper toegestaan de kast vast te houden. De snelste tijd lag rond de minuut. Anderl Ostler, Olympisch kampioen in de viermansbobslede (rechts) schijnt onder de indruk van de snelheid waarmee wordt gewerkt.

begroette zijn gasten uit acht Europese landen met de hem eigen hartelijkheid en hij benadrukte in zijn speech het ongedwongen karakter van deze vriendschappelijke ontmoetingen. Het taalprobleem, waarvoor in het begin de organisatoren bang waren geweest, loste zich vanzelf op: men speelde tolk voor elkaar en was soms desondanks even sprakeloos; zó onder de indruk was men van

de Münchenaren was aangemoedigd werden de finalisten tegen middernacht teruggebracht naar hun verblijven.

Zondag bleek wel heel duidelijk, dat bij het uitloten van de finalisten, uit de 15.000 deelnemers, een goede keus was gemaakt: ondanks de vermoeienissen van de vorige avond verkeerde ieder van de finalisten in topconditie. Het startschot werd gegeven

van een „lukas“ was in een oogwenk klaar. Maar met de wijzer op het trektoestel deed de Olympische kampioen Anderl Ostler al heel vlug de verlangens van menig finalist naar het kampioenschap in rook opgaan. Hier vielen namelijk de grote verschillen in puntenwaardering. Deze opdracht bleek voor vele spelers wat addertjes in het gras gehad te hebben. De opkikkertjes van de avond te voren boden hier geen uitkomst; voor de wel geslaagde pogingen barstte er een daverend applaus los.

Tijdens de lunchpauze gaven de „Fingerhaklgroepen“ uit Hausham en Peisenberg een uitstekende demonstratie.

Het Fingerhagl is een typisch Beierse „sport“, waarvan de toeschouwers uitbundig kunnen genieten. Aan een tafel zitten twee mannen tegenover elkaar, en houden met hun middelvinger samen een leren ring vast. Na de start proberen beiden hun tegenstander over de tafel te trekken.

De tweede ronde bracht opnieuw spanning. Op het scorebord verschenen de uitslagen, er werden tijdrecords gebroken en krachtrecords gehaald en de „Lukas“ knalde steeds harder. Mayl Graf gaf een hartstochtelijk wedstrijdverslag en leverde daarmee een voortreffelijke prestatie op een nog nooit door hem betreden gebied. Eindelijk, tegen twaalfen, waren de winnaars bekend:

In de groep handelaren kwalificeerden zich als eerste prijswinnaar Gernot Klussmann Duitsland 415 punten tweede prijswinnaar Adriann Pierrard België 385 punten derde prijswinnaar Gerd Hansen Duitsland 355 punten. In de groep arbeiders: eerste prijs Heinrich Schulze Duitsland 495 punten tweede prijs Erich Schultz Duitsland 425 punten derde prijs Michel Laune Frankrijk 395 punten. Bij de huldiging van de kampioenen ontbrak alleen nog het Olympische vuur om

de vergelijking met de echte Olympische spelen geheel te kunnen doortrekken. Het gezamenlijke en welverdiende slotdiner werd gevolgd door een rondrit door de stad (slechts weinig finalisten waren ooit eerder in München geweest) en bij een kopje koffie als slot werden nog de oorkonden uitgereikt. Beslist een beetje moe en uitgeput van de Olympiade maar verder zeer voldaan nam ieder rond zes uur in de namiddag op hartelijke wijze afscheid. Nog bij het verlaten van het hotel probeerde de deelnemer uit Zwitserland het motto van de dag „Dabeisein ist alles“ in perfect hoog-Beiers uit te spreken. En hij moet het ernstig hebben gemeend, want tenslotte staat hij met zijn negentwintigste plaats buiten iedere verdenking . . . !

Artur Fischer feliciteert de winnaars uit de groep detaillisten: 1. Gernot Klussmann uit Ebingen, 2. Adriann Pierrard uit Sint Truiden, België, 3. Gerd Hansen, Mönchengladbach.

Een blinde jongen werd Kampioen bij een fischertechnik bouwwedstrijd

Half juli was er in het warenhuis in de Mönckebergerstrasse te Hamburg een tentoonstelling van Fischer-technik modellen, met een daaraan verbonden wedstrijd.

Een week lang hadden de Hamburgse jongens en meisjes de tijd om hun bouwsels, waarmee zij aan de wedstrijd wilden deelnemen, in te leveren. Allerlei modellen werden ingezonden: kranen, verschillende modellen van een reuzenrad, diverse voertuigen, machines enz; totaal 51 inzendingen van „kinderen” in de leeftijd van 4 tot 71 jaar . . . ! Tijdens de prijsuitreiking leek het erop alsof de speelgoedafdeling van het warenhuis in staat was te beleg verkeerde. De bekende televisie-presentator Armin Dahl leidde de bijeenkomst en overhandigde de prijzen.

Een van de winnaars in de leeftijdsgroep tot 10 jaar, was de blinde Mathias Müller. Zijn ingezonden model, een laadbak met rupsband, werd door iedereen bewonderd. Deze verrassende uitslag, die door velen voor onmogelijk werd gehouden, bevestigde weer op een

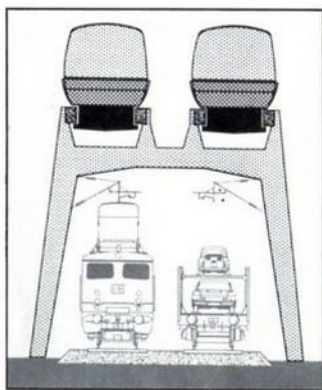
andere manier de algemene bruikbaarheid van het Fischer-technieksysteem. Het is een bekend feit, dat veel blinden en zeer slechtziende mensen, Fischer-techniek gebruiken, om voor henzelf een tast-

bare wereld op te bouwen. Dit is dan ook de reden, dat Artur Fischer eind vorig jaar besloot om het clubblad van Fischer-techniek ook in braille uit te geven. Armin Dahl, een betere propagandist zouden wij ons niet kunnen wensen, beloofde nog een aantal prijswinnaars. Speciale prijzen werden toegekend aan Sibylle Becker (14 jaar oud) en aan Hermann Beck (71 jaar). Beck is al jaren een geestdriftige fan van Fischer-techniek. Zijn lijfspreuk is: „het is een hobby voor jong en oud, tot ver na je pensioen”. Toch is hij niet ons oudste klublid. Wat leeftijd betreft wordt hij nog „geslagen” door iemand van vijfenzeventig jaar.

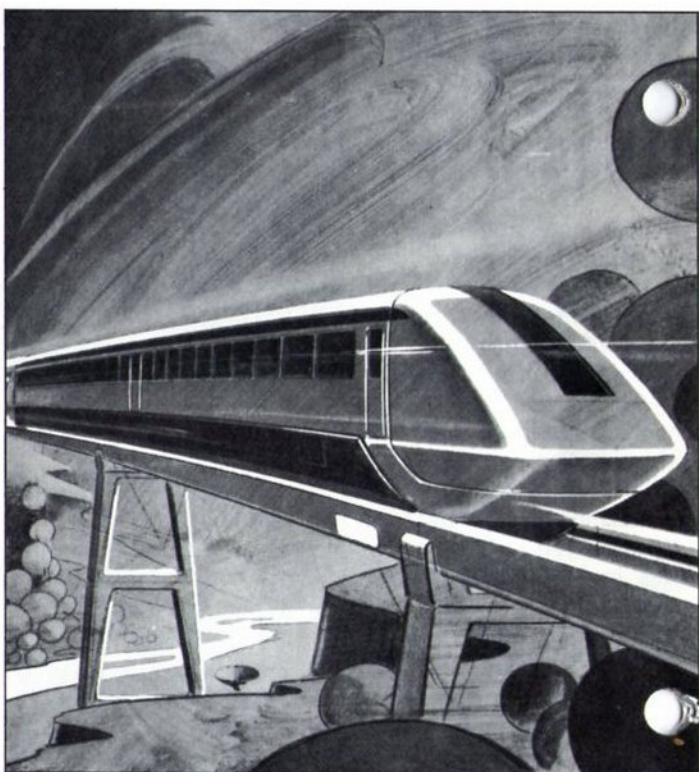
Nieuws van

Het verkeer op de grote wegen en autobanen in Duitsland en ook Nederland laat het steeds weer duidelijker worden:

Het geweldige verkeer van auto's met één of twee personen kán eenvoudig niet meer! Voor het massaverkeer van de 80er jaren moeten nieuwe transportmiddelen en ook nieuwe soorten wegen voor het verkeer worden gevonden.

De firma Krauss-Maffei in München, afdeling „Locomotieven en Transport-systeem", heeft met de „Transrapid" een verkeersmiddel en een daarbij behorend weg-systeem ontwikkeld, waarvan een manager van de firma in de „Stuttgarter Zeitung" het volgende beweerde:

„Wanneer de veelbelovende nieuwe verkeerstechnische onderzoeken succes hebben, dan zal dat een pioniersprestatie zijn, die voor het verkeer in de toekomst even revolutionair zal blijken te zijn dan destijds de uitvinding van de stoommachine door Stephenson, van het motorvliegtuig door de gebroeders Wright en de uitvinding

van de auto door Daimler en Benz".

De Transrapid, die gebaseerd is op de uitvinding van een Fransman, als testwagen door Messerschmitt-Bölkow-Blohm is ontwikkeld en op 11 oktober op een proeftraject door Krauss-Maffei werd beproefd, is op het ogenblik voor praktische toepassing gereed. Het oog is al

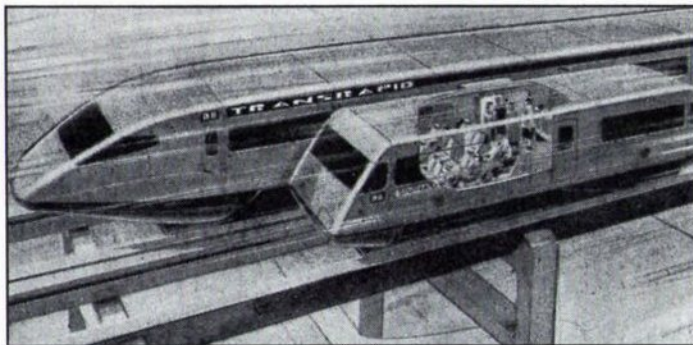
fischer-**Club** technik

gevallen op een mogelijk traject voor de Transrapid tussen Hamburg en München.

Het principe:

Op lage pijlers gemonteerde geleiderails als draagen leidingssysteem vormen de glii-ondergrond voor een elektrisch aangedreven magneetvoertuig, dat met een snelheid van ca. 500 km

Afbeelding 1:

Het traject voor de Transrapid ondervindt totaal geen belemmering door andere verkeerswegen of door moeilijk en geaccidenteerde terrein, daar zijn op lage pijlers aangebrachte glijrails en zijn enorme

stijgvermogen (klimkracht) iedere hinderpaal in dit opzicht kan overwinnen.

Afbeelding 2:

Voorbeeld van een traject over spoorweg-dammen.

Afbeelding 3:

Gepland traject: „De grote Acht“!

Afbeelding 4:

De eerste „Transrapid“ van Krauss-Maffei op het 1000 m lange proeftraject.

Afbeelding 5:

De „locomotief“ van de Transrapid stopt naast een voertuig, dat verbinding geeft met de stad.

per uur daarmee ofwel glijcontact heeft of op een luchtkussen zweeft. Voor de voortstuwing zorgen lineaire inductiemotoren, die tevens door een nieuw ontdekt soort omkeermechanisme — afgezien van de mechanische remmen — ook de snelheid kunnen

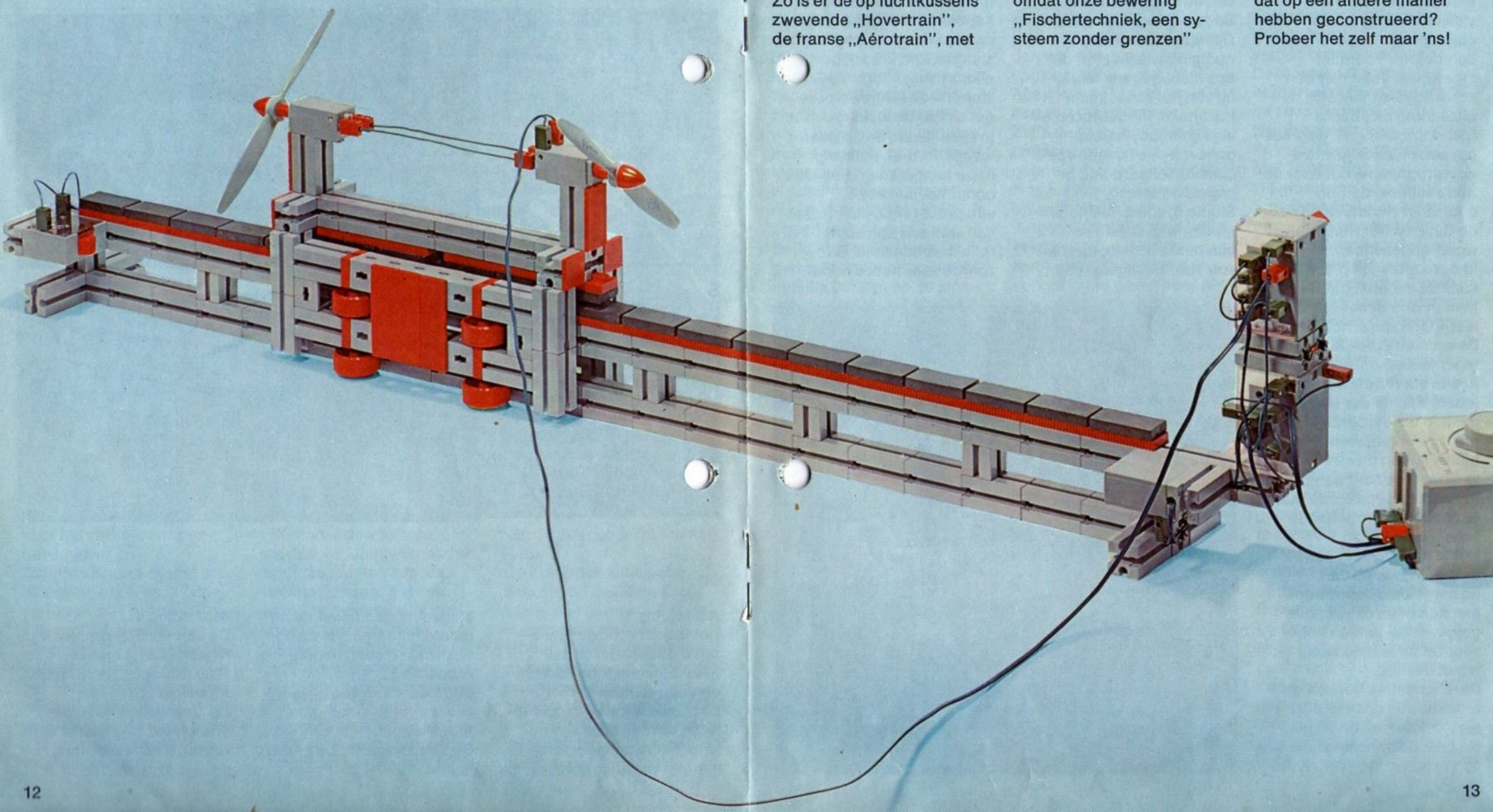
vertragen. Daar zij geen bewegende delen hebben, zijn ze praktisch onverslijtbaar en vragen geen bijzonder onderhoud; zij maken zeer weinig lawaai en laten geen afgewerkte gassen vrijkomen. De verhoogd geplaatste rij-, lees: glijbaan van de

Transrapid vereist geen hoge investeringskosten. Zij kan b.v. al boven reeds bestaande spoorweg-dammen en op de groenstroken van de autobanen worden gemonteerd. Verbindingswegen tussen deze rijbanen en de steden brengen de passagiers tot in het hart

van deze bevolkingszentra en de dicht-bebouwde gebieden. Het gehele bedrijfsproces wordt elektronisch geleid, verloopt volkomen automatisch en geeft optimale verkeersveiligheid. Dergelijke systemen zijn al in andere landen tot praktische rijpheid ontwikkeld. Zo is er de op luchtkussens zwevende „Hovertrain“, de franse „Aérotrain“, met

300 km snelheid per uur, en de japanse opvolger van de wereldberoemde Tokaido-Expres met zijn topsnelheid van 500 km per uur. Natuurlijk gaan jullie nu vragen, of er met Fischer-techniek en werkend model van de „Transrapid“ kan worden gebouwd, omdat onze bewering „Fischertechnik, een systeem zonder grenzen“

elke dag weer opnieuw door nieuwe technische ontdekkingen moet worden bewezen. Hadden jullie soms eraan getwijfeld of ons dat zou gelukken? Natuurlijk niet! Hier is het werkende model, samengesteld uit Fischer-techniek-bouwstenen en -elementen. Of zouden jullie dat op een andere manier hebben geconstrueerd? Probeer het zelf maar 'ns!

Die sechs Siebeng'scheiten

De naam van deze televisieuitzending is voor veel clubleden in Zuid-Duitsland een begrip. Voor niet-ingewijden volgt hier een korte uiteenzetting. Bij de uitzending de „Sechs Siebeng'scheiten", gaat het om een maandelijks televisieprogramma dat door de Südwestfunk, de Süddeutscher Rundfunk en door de Bayerischer Rundfunk wordt uitgezonden.

In deze uitzending, die telkens 30 minuten duurt komen drie geselecteerde leerlingen van scholen uit Beieren en Zuid-Duitsland tegen elkaar uit.

In een soort quiz worden iedere deelnemer vragen gesteld die verband houden met zijn opgegeven hobby's. Van de kwaliteit van het antwoord hangt het aantal toegekende punten af dat het betreffende schoolteam krijgt.

Het is een erg spannende wedstrijd, vooral dan, wanneer beide teams nek aan nek gaan of zelfs een gelijk aantal punten hebben, voordat de laatste vraag wordt gesteld.

Deze spanning liet ook de redactie van ons clubblad niet los, toen zij op 20 juni als gast de opname van een programma in studio 6

van de Südwestfunk in Baden-Baden bijwoonde. De reden van deze uitnodiging was het feit dat ons clublid Frank Marx, lid van het schoolteam uit Puchheim, Fischertechnik als zijn hobby had opgegeven. Als tweede speciale onderwerp had hij engels genoemd. Studio 6, een grote hoge ruimte, was al vol verblindende lichten, toen wij kort voor de afgesproken

tijd binnenkwamen. De kabels van de drie televisiecamera's liepen als dikke slangen kris kras door elkaar; vanaf hoge stellingen stonden de schijnwerpers gericht op de spelers en de toeschouwers en zorgden tevens voor een tamelijk hoge temperatuur. Een stuk onder het plafond hing een groot raam, dat bespannen was met een soort reflektende folie. Dit zorgde voor het zo nood-

zagelijke strooilicht, dat hinderlijke schaduwen voorkomt.

De deelnemers aan de quiz zaten aan kleine lessenaartjes; elk schoolteam vormde een apart groepje. Tegenover hen zaten de toeschouwers op een flauw gebogen tribune met drie brede treden.

Quizmaster Jürgen Graf uit Berlijn begon de uitzending doordat hij de spelers uit Puchheim en Lörrach aan het publiek en de kijkers voorstelde. Direct daarna begon hij met de vragen, want binnen dertig minuten moest het hele programma klaar zijn.

Hij had dus voor iedere deelnemer slechts een beperkte tijd beschikbaar. De kijkers zullen niets gemerkt hebben van de heimelijke blikken op de klok

of van de regieaanwijzingen die gegeven werden om alles in de gestelde tijd klaar te hebben. Het programma verliep gladjes. Camera's werden heen- en weer gereden, om de beelden van de wedstrijd zo goed mogelijk te registreren. Doorlopend werden decors, die bij de verschillende vragen nodig waren, gewisseld. Het leek een heksenketel, maar dan wel een goed georganiseerde! Alle aanwezigen waren in de ban van het gebeuren. Zelfs de geroutineerde kameralieden werden zo geboeid dat een luide botsing tussen twee kamera's onvermijdelijk was. Jürgen Graf gaf onmiddellijk een gevatte verklaring om zo ook aan de kijkers een verklaring te geven voor het,

overigens maar kort durende, schokken op de beeldbuis.

Ons clublid Frank Marx, hij was voor de kleuren t.v.-opnamen bijna helemaal wit geschminkt, kon de eerste vraag over de engelse taal uitstekend beantwoorden en kreeg 6 punten, het hoogste aantal dat kon worden gescoord. Iedere deelnemer aan de quiz kwam nu aan de beurt en kreeg vragen over zijn hobby's. Deze waren o.a. engels, aardrijkskunde, electronica en zelfs zingen.

Na de eerste ronde kreeg Frank Marx zijn opdracht met Fischertechnik: Hij moest van de hem beschikbaar gestelde bouwmaterialen een televisietoeren bouwen aan de hand van een hem als voorbeeld gegeven foto. Terwijl het vraag en antwoordspel met de andere deelnemers doorgang vond, had Frank maximaal 17 minuten om het karwei te klaren. De beoordeling van het eindresultaat leverde hem 5 punten op. Het laatste puntje bleef hem onthouden omdat de beperkte tijd niet lang genoeg was om het geheel puntgaaf en klaar af te leveren.

De wedstrijd tussen de scholen uit Puchheim en Lörrach eindigde onbeslist. De stand na de laatste vraag was 32 : 32. Het hoogste aantal te behalen punten was 36. Het was dus een erg goed resultaat. De opnamen van 20 juni werden op de band vastgelegd en op 18 oktober uitgezonden.

Ideëen voor fischertechnik- bouwmodellen, ingezonden door leden van onze fischertechnikclub

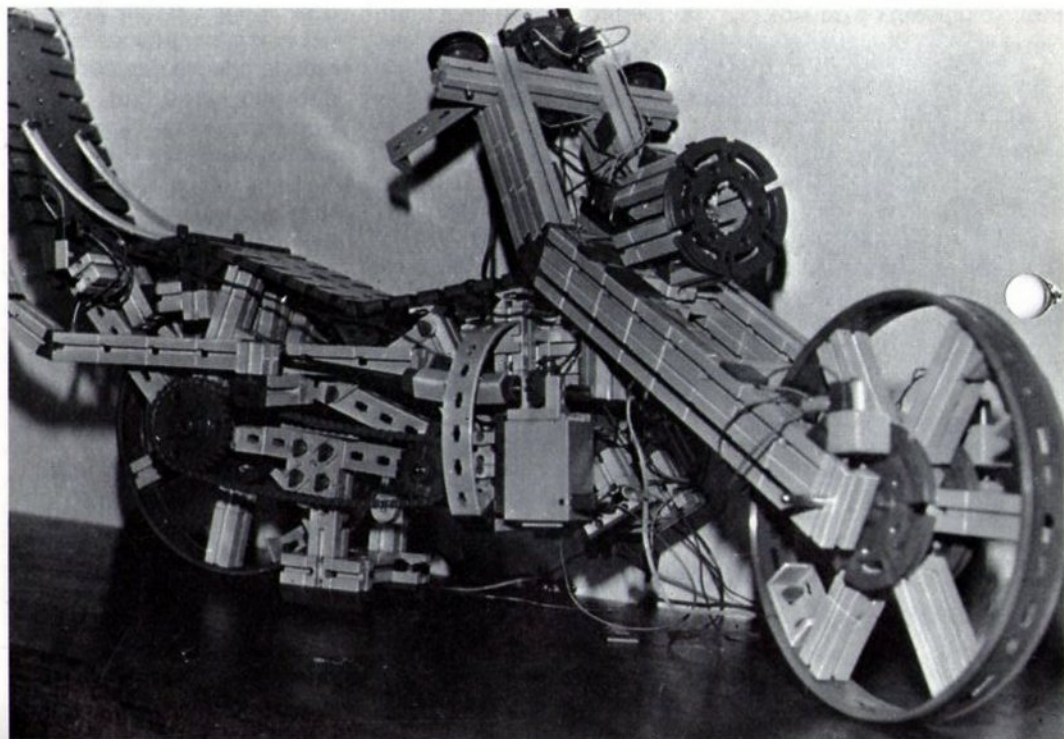
Jörg Jebing, Marienthaler-
straat 121 te Hamburg
heeft bij een modelbouw-
wedstrijd voor het door
hem onder de naam „Easy
Rider” ingezonden model,
de tweede prijs gekregen.
Bij zijn inzending schreef hij
ons het volgende commen-
taar:

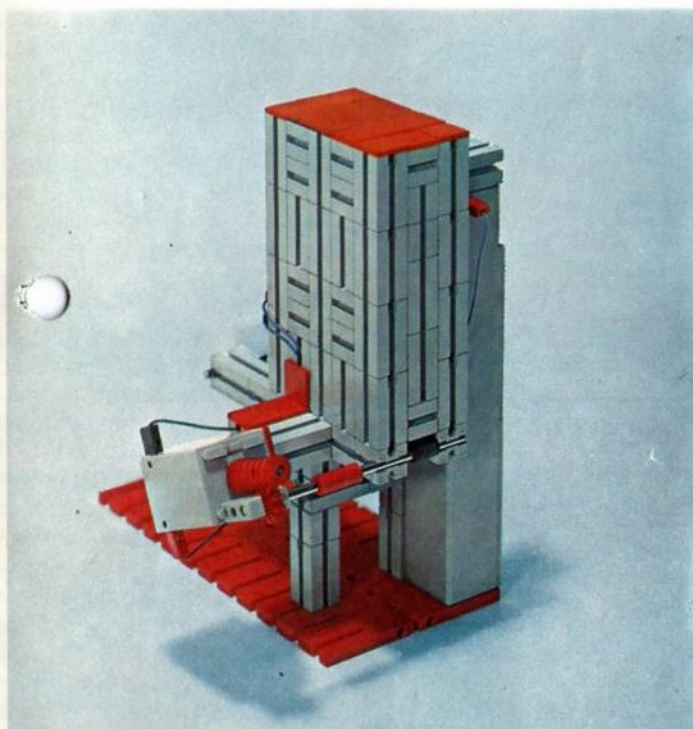
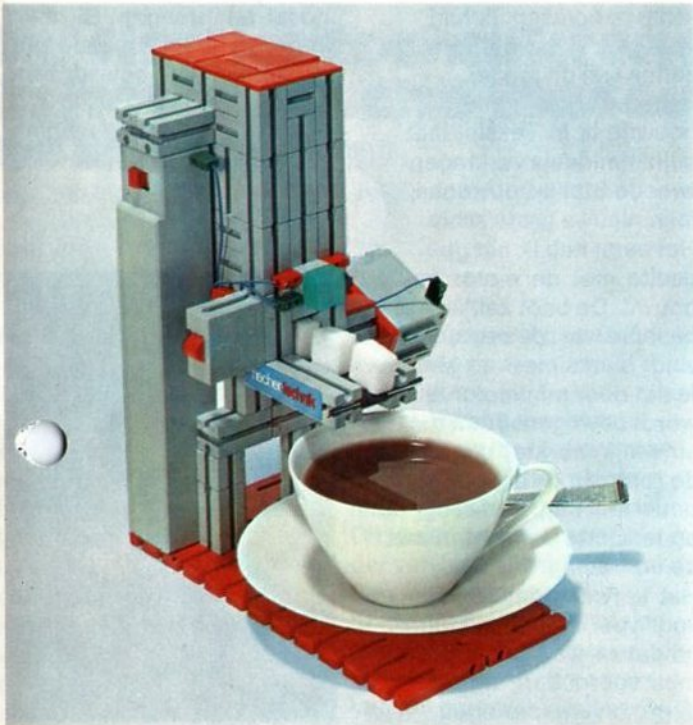
Na de wedstrijd heb ik een
nieuwe en verbeterde
motorfiets gebouwd. Uiter-
lijk lijkt het nieuwe

ontwerp precies op het
eerste, maar ik heb de
electrische installatie ver-
beterd. Met een draai-
schakelaar, die ik op het
stuur heb gemonteerd,
kan men de volgende onder-
delen in- en uitschakelen:
de motor, de mistlampen,
dim-licht, groot-licht en
het parkeerlicht. De motor-
fiets zelf wordt door een
motortje aangedreven. Een
tweede motor zorgt, door

middel van een tandwiel dat
tussen de bouwstenen is
aangebracht, voor een zo-
mend geluid. De twee
klokken links en rechts van
schakelaar zijn de snel-
heidsmeter en de benzine-
meter.

De snelheidsmeter, ter
grootte van een wiel, heb ik
op papier getekend en
daarna opgeplakt (papier
met een zelfklevende
laag gebruiken, géén lijm).

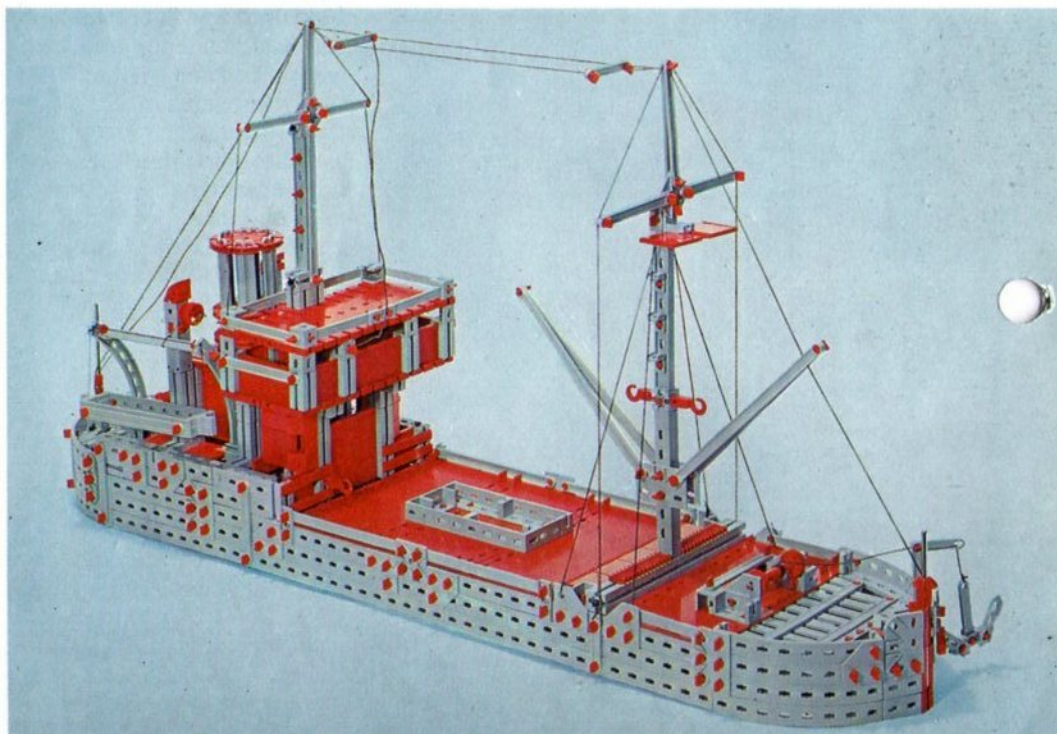
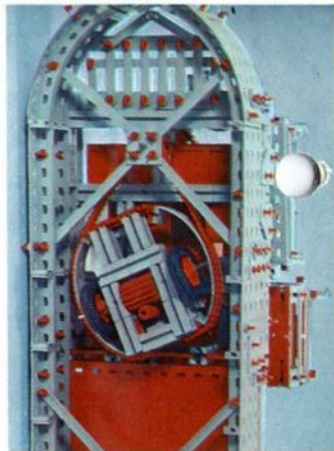

Wolf-Friedrich Kienle,
 Söflingerstraat 128 te Ulm
 aan de Donau. 14 jaar oud.
 Mijn Fischertechnik-
 model is het ontwerp van
 een suikerautomaat. Het
 is een konstruktie, die,
 wanneer men dat wil, suiker-
 klontjes in een kopje doet.
 Toen wij op een zondag met
 het gezin koffie dronken
 kwam ik op het idee. Ieder
 deed nogal „moeilijk”
 met de suikertang, om de
 klontjes stuk voor stuk
 uit de suikerpot te halen.
 Ik begon te denken over
 een minder omslachtige
 methode. Spoedig kreeg ik
 het volgende idee: eerst
 hield ik mij in gedachte be-
 zigt met de konstruktie
 van het bewegend gedeelte
 en daarna met het reservoir
 voor de suiker. Als oplos-
 sing vond ik dit model.
 Vele uren was ik er mee be-
 zigt, haalde het apparaat
 weer uit elkaar en bracht
 verbeteringen aan.
 Op een gegeven moment
 was het apparaat klaar en
 het werd onmiddellijk door
 mijn oudere broers en
 zusters op de proef gesteld.
 Zij waren er van onder de
 indruk; het werd werkelijk
 even stil bij het koffiede-
 rinken. Iedereen was
 enthousiast, omdat het heel
 goed functioneerde en wij
 noemden het ding een-
 voudig „suikerautomaat”.
 Vorige week besloot ik via
 ons clubblad mijn suiker-
 automaat aan onze club-
 leden te presenteren.
 De volgende Fischertechnik-
 bouwdozen heb ik ge-
 bruikt: 2 x ft 200, 1 x ft mot.1,
 1 x ft mot. 2, 1 x ft e-m 4,
 2 x ft 01.

Christof Happ, Wildscheuerweg 7, Buchslag, schrijft ons het volgende: Vier jaar geleden, ik ben nu vijftien, kreeg ik mijn eerste Fischer-techniek-bouwdoos. Toen ik vorig jaar er mijn eerste Statik-bouwdoos bijkreeg, probeerde ik een

schip te bouwen. Ik had veel plezier bij het in elkaar zetten van dit model. In de zomervakantie bouwde ik in Tessin, met mijn inmiddels verkregen tweede Statik-bouwdoos, mijn nieuwe grote schip. Het eerst heb ik het gedeelte met de motor gebouwd. De boot zelf is bestuurbaar; de besturing vindt plaats met een kettinkje dat door minimotor nr. 1 wordt bewogen. Toen dat eindelijk werkte, bouwde ik de romp en de bovenbouw met kajuit en brug, en tenslotte de masten met de bedrading. Het karwei plaatste mij voor veel moeilijkheden, omdat er zich soms problemen voordeden, waardoor ik grote veranderingen

moest aanbrengen. Bij mijn werk had ik de volgende Fischer-techniek-bouwdozen: 2x Statik-bouwdoos 100 S, 1x 400 S, 1x Fischer-techniek 200 U. 400, 1x Fischer-techniek Hobby S.

De fischertechniktentoonstelling in het Deutsche Museum te München

Half november wordt in het Duitse Museum te München de tot nu toe belangrijkste tentoonstelling van fischertechniek geopend.

Zes maanden lang kunnen de museumbezoekers, die uit alle delen van de wereld verwacht worden, behalve vliegtuigen, schepen, auto's en vele andere technische voorwerpen ook Fischertechnik modellen in werking zien.

Voor ons natuurlijk een groot succes en weer een bewijs voor de technische bruikbaarheid van ons systeem, voor jullie een reden om bij een bezoek aan München, dit belangrijkste technische Museum van de wereld eens te bezoeken.

In 1909 werd het museum gesticht door ingenieur Oskar von Miller, als museum voor staaltjes van Natuurwetenschap en Techniek. „Het moest een levend museum zijn, dat door zijn presentatie en de verscheidenheid van voorwerpen, tegelijkertijd een beroep doet op het verstand en het gevoel van de bezoekers, en mogelijkheden moet bieden, om door proeven en demonstraties een kijkje te geven op de

voortgang van de natuurwetenschappen en de techniek.

Hierbij moet gedacht worden aan de bezoekers, aan de leek en aan de vakman, maar vooral aan de jeugd.”

Dit is een citaat uit een folder van het Duitse Museum. Een bezoekje maakt duidelijk, dat hierboven van geen overdrijving sprake is. Het tot stand komen van het museum werd vertraagd door financiële en architectonische moeilijk-

heden, en vervolgens door de eerste wereldoorlog. Tenslotte kon op 7 mei 1925, mede door steun van de bevolking van München, de opening plaats vinden. Op dit moment is het Duitse Museum een internationaal begrip. Daarom zijn wij er blij mee, dat ook Fischertechnik, met een oppervlakte van 200 m², verdeeld over vijf objecten, bij mag dragen om de goede naam van dit museum hoog te houden.

Actueel constructiemodel om na te bouwen

Het menselijke reactievermogen kun je met een toestel testen, dat verbluffend natuurgetrouw de indruk van zelf-aurijden nabootst.

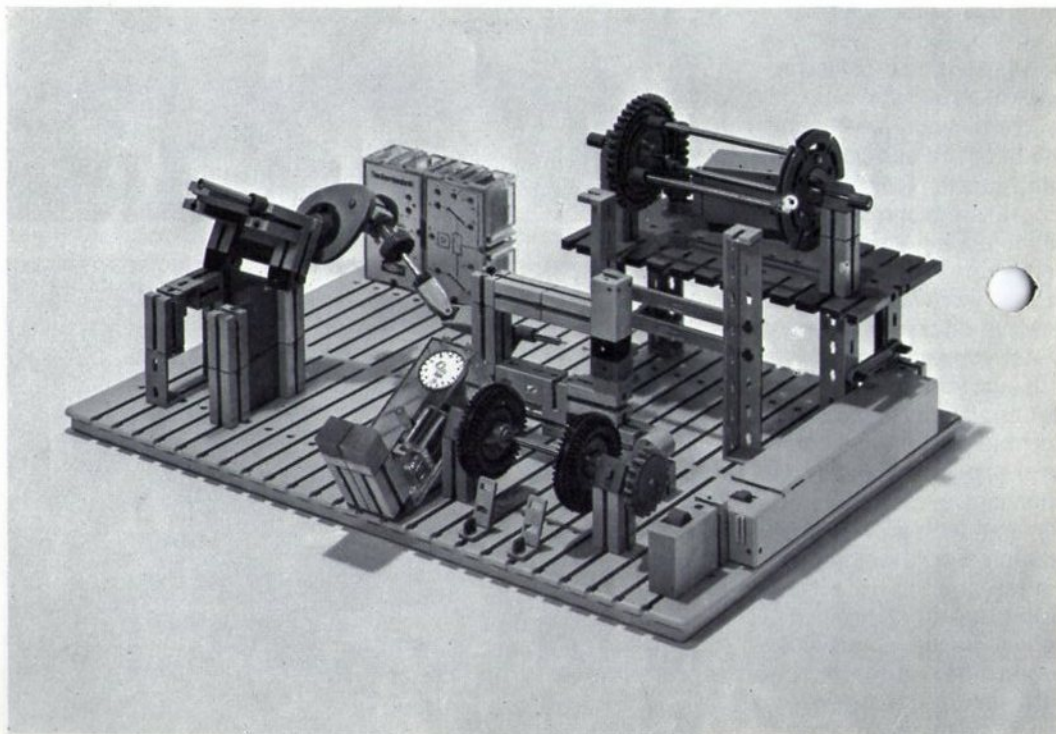
Hans-Werner Otte heeft een Fischertechnik-model ontwikkeld, dat gebaseerd is op dit principe. Wij stellen het hier aan jullie voor.

Hans-Werner Otte, 5779 Bochum, Pantelon Str. 3, noemt zijn uitvinding: „Autotrainer”.

En zó werkt deze Auto-trainer:

Een strook papier (papierrolletje van een rekenmachine b.v.), beplakt met een géén licht-doorlatende zwarte strook, wordt tussen een lenslamp en een fotoweerstand door getrokken. Zolang de zwarte strook voor de lichtinval-opening wordt bewogen, brandt een groen lichtje en het telwerk blijft op 0 staan. De fotoweerstand en de licht-

bron zijn via een kruiskoppeling met het stuurwiel verbonden. Bij naar rechts of links draaien van het stuurwiel (naar rechts links afslaan) beweegt zich het aftast-mechanisme in gelijke zin (óók naar rechts of links). Wijkt de zwarte strook van de lichtinval-opening af, dan valt er licht op de fotoweerstand, het relais wordt gesloten (treedt in werking) en een rood lichtje flikt op.

Tegelijkertijd springt het telwerk één cijfertje verder. Op deze wijze wordt ieder afwijken van de zwarte strook (de rijbaan!) met een strafpunt „beloond”. Hoe meer bochten en moeilijkheden de zwarte band (voor de rijder!) in petto heeft, des te moeilijker en leuker wordt dit behendigheids-spel. Nog aantrekkelijker is het spelletje als er verschillende personen aan deelnemen en er voor de winnaar een prijs wordt uitgelooft!

Om dit model te kunnen bouwen, zou je tenminste moeten beschikken over de volgende Fischertechnik-bouwdozen:

- Basisdoos ft 200
- Statica-doos ft 200 S
- Uitbreidingsdoos mot 1
- Electronica-doos ec

Fischertechnik em 3
Fischertechnik em 6
Grote grondplaat 1000-0
Netvoedingsapparaat mot 4 of mot 8.

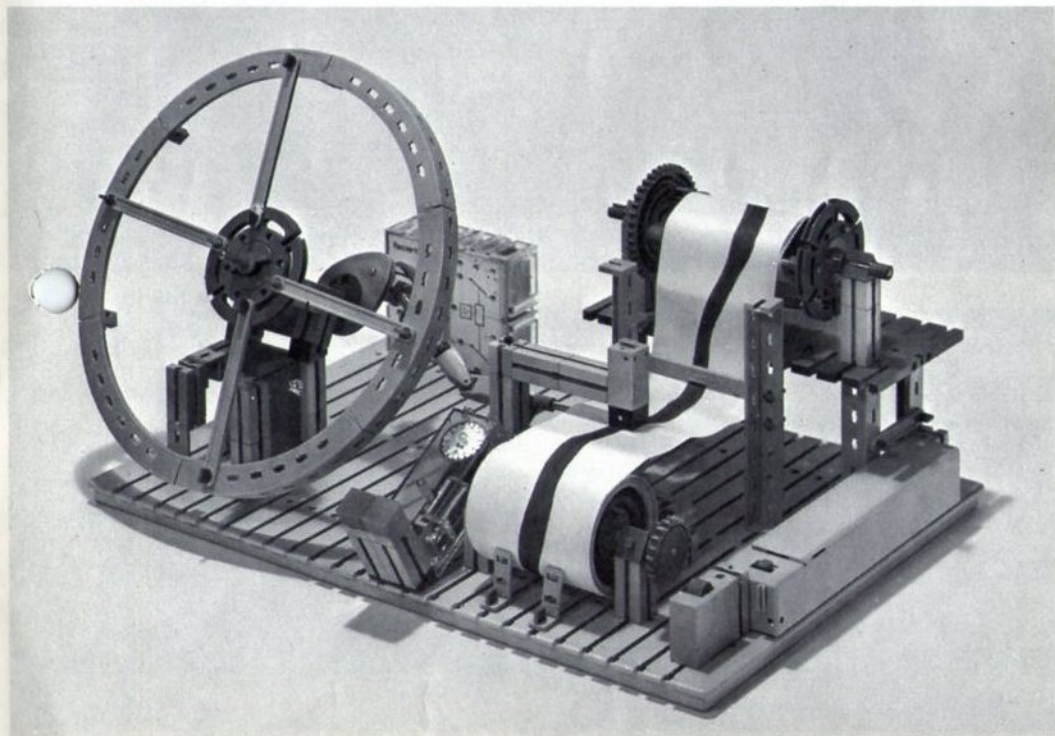
De nog benodigde 5 assen 110 en de 5 klembussen kun je uit de Servicedoos halen.

Montage:

Het toestel wordt opgebouwd, zoals dat op bladzijde 20 wordt aangegeven. Eerst de papiergeleiding uit 2 hoeksteunen 120, die met 2 I-balken 90 zijn verbonden. Daarachter bevindt zich de afspoel-inrichting op een kleine grondplaat 180 x 90. Eveneens op deze grondplaat bevindt zich de grote motor die de spoel aandrijft. Hij is draaibaar gelagerd, d. w. z. men kan hem van het aandriwfiel van de spoel

wegzwenken en maakt zo het met de hand terugspoelen van de papierstrook mogelijk. De opzij gemonteerde batterijstaaf moet voor de stroomvoorziening van de grote motor zorgen. Hij wordt door middel van een schakelaar in- en uitgeschakeld. Met de bij de batterijstaaf behorende taster kan men het telwerk op 0 terugstellen. Zij, die inplaats van de beide electronica-bouwstenen uit de bouwdoos ec een lichtelectronische staaf gebruiken, hebben deze taster niet nodig. Zij stellen het telwerk terug door middel van de in de schakelstaaf ingebouwde toets.

Het bewegende aftast-mechanisme, dat daarna gemonteerd wordt, is op 2

assen 110 gelagerd. De assen zelf worden rechts door een scharnierende bouwsteen vastgehouden en links door een bouwsteen 15. De heen- en weerbeweging geschiedt via een kruiskoppeling, die weer op een nokkenschild ingrijpt. De nokkenschild is op de as van het stuurwiel bevestigd.

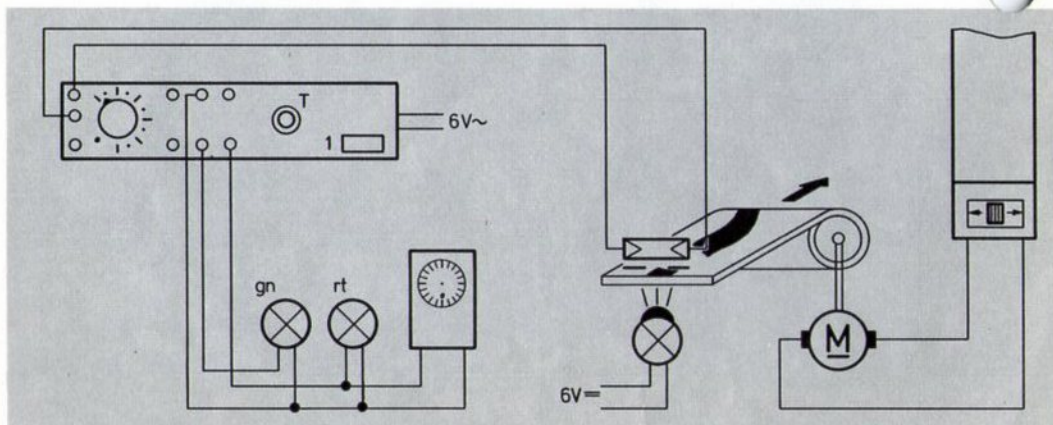
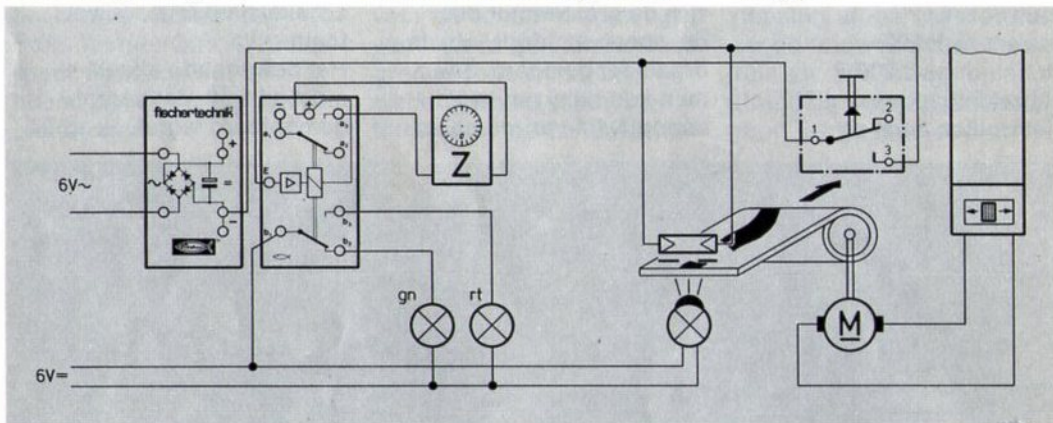
Opgelet! Is de nokkenschild naar boven gericht (zie foto), dan is de naar links of naar rechts gerichte beweging van het stuurwiel identiek met de beweging van het aftast-mechanisme. Is de nokkenschild naar beneden gericht, dan

beweegt het aftast-mechanisme precies in tegen-gestelde richting aan de draairichting van het stuurwiel. Het stuur wordt volgens Afb. 2 gebouwd. Het bestaat uit 6 bochtstukken (kleine straal), 6 vlakke liggers, 4 l-steunen, die met 4 dwarsbalken aan de draaischild zijn bevestigd. Nu moet nog de voorste papier-opneemrol worden in elkaar gezet. Teneinde een al te snel afspelen te voorkomen, kun je, zoals je op de foto's kunt zien, 2 scharnierlassen als rem aanbouwen. De electronica-bouwstenen, het telwerk en de controlelampjes kun

je op een of andere vrije plaats op de bouwplaat aanbrengen.

Bedrading:

De bedrading is hier op 2 manieren aangegeven. Het bovenste schakelplan is bedoeld voor de bezitters van de beide electronica-bouwstenen uit doos ec; het onderste voor de bezitters van een lichtelectronica-staaf. De bedrading is verder zo overzichtelijk, dat nog meer verklaring wel voor jullie overbodig is. Nadat de bedrading gereed is gekomen, moet je alleen nog maar de papierstrook op de juiste wijze inleggen.

Club contacten

De volgende Clubleden
zoeken een briefkorrespondent:

1. Jawaad Malik
24, Intelligence School
Moulvi
Tamizuddin Khan Road
Karachi-1
West-Pakistan
14 jaar, hobby's:
zwemmen, hockey en
cricket, fischertechniek.
2. Normann Dörr
6752 Winnweiler
Schulstr. 35
15 jaar, hobby's:
muziek, Pop, beat, tennis,
correspondentie. Leert
engels, frans. Zou graag
correspondentievriend in
Landen- of buitenland
hebben.
3. Andreas König
1000 Berlijn 37
Kilstetterstr. 30
14 jaar, zoekt contact
met engelse jongen.
Schrijft in het Duits.
4. Jesper Koll
415 Krefeld 1
Rosenhain 11A
11 jaar,
Briefftaal: Duits.
5. Theo Vijfhuizen
Huizen
Radiolaan 16
Holland
12 jaar,
Briefftaal: Hollands.
6. Klaus-Dieter Nowas
3140 Lüneburg
Daimlerstr. 43
9 jaar,
Briefftaal: Duits.
7. Mansour Mébarkia
25 Bld. H. Giraud
Oran (Algerije)
Briefftaal: Frans, Duits.
8. Jörg G. Wahl
4 Düsseldorf-Garath
Heinrich-Lersch-Str. 88
10 jaar, vraagt,
correspondentievriend,
van ong. 10 jaar oud.
9. Jean-Christophe Vallet
11, Route de Beaune
21 Gerrey-Chamertin
Frankrijk
wil graag een correspon-
dentievriend hebben.
10. Erik Staubach
Heiloo
Vrieswijk 96
Nederland
wil graan met een
hollandse jongen
corresponderen.
11. Ruud Nijs
Rotterdam 3002
Rochussenstr. 67b
Nederland
zoekt een hollandse
correspondentievriend.
12. Budi Darma Wreksoat
modjo
A. R. Hakim 12
Tegal
Indonesië
wil graag in het
engels corresponderen.
13. Hermann Hemling
4421 Wessum
Jakobistr. 28
zoekt een correspon-
dentievriend. Schrijven
in het Duits of in het
frans.
14. Rudolf Vrolijk
Klaaswaal
Marijkestr. 8
Nederland
zou graag willen
corresponderen met
een 13-jarige.
Briefftaal: Nederlands.
15. Etienne Alain
4500 Jupille sur Meuse
Rue du Couvent 116
België
Briefftaal: Duits, Frans.
16. Peter Gray
18 Lullington Road
Salford 6
Lancs.
Engeland
13 jaar, schrijven in het
engels of frans.
17. Wilhelm v. Rosenberg
5230 Altenkirchen
Leh. Honneroth
Briefftaal: Engels.
18. Sultanali Allana
69 Muslimabad
Karachi-5
West-Pakistan
Briefftaal: Engels.

fischer[®]technik

